

vist Skatteyderne, og særlig Hartkornbesidderne, en Lettelse, men tillige lettedes hele Kommunernes Stilling, saa de bedre kunde indføre Reformen og Fremskridt end tidligere. Det var den Fordel, der medførtes for den almindelige Befolkning. Men dertil kommer, hvad det ærede Medlem ikke kan være uvidende om, at i de oprindelige Reedtz-Thottske Forslag var der slet ingen Bestemmelse eller i alt Fald ingen væsentlig Bestemmelse, som begrænsede det kommunale Selvstyre. Det var der ikke. Kommunerne kunde bruge disse Statstilskud, disse Statsskatter, som man fik fra Staten, til Lettelse af Hartkornet, men kunde ogsaa, i hvert Fald efter Forløbet af nogle Aar, benytte dem til kommunale Reformen, saa det var ingenlunde givet, at dette Statstilskud kom udelukkende eller væsentlig de enkelte Ejendomsbesiddere til gode, det kunde lige saa godt gennem kommunale Reformen, gennem forbedret Skolevæsen, bedre Alderdomsforsørgelse, bedre Vejvæsen og meget andet komme den almindelige Befolkning til gode (Modsigelse). Jo, det kunde! Hvis det ærede Medlem for Frederikssund (Sigurd Berg), der ryster paa Hovedet, vil se efter i de oprindelige Reedtz-Thottske Forslag, vil han se, at de Bestemmelser, der deri vare truffene, ikke i nogen væsentlig Grad hindrede Kommunerne i at benytte Statstilskuddet, som de ville. Der skulde ved den Forhøjelse af Budgettet, som staaar aaben efter Købstadkommunalloven, tages Hensyn til disse ny Skatter, der skulde overføres, men naar de 3 Aar vare gaaede, var dette bortfaldet, og man kunde lægge sit Budget, som man vilde. Det er givet, at intet kunde hindre Kommunerne i, selv om de nu nedsatte Hartkornsskatterne en Del, senere at forhøje Kommunernes almindelige Skatter baade paa Hartkorn og paa Formue og Lejlighed, hvis det var nødvendigt. Den Lettelse, Kommunerne fik gennem de Reedtz-Thottske Skatte-love, vilde føre til, at de en Tid fik det langt bedre end tidligere, at de kunde opkræve mindre Skat; Klagerne over det overbebyrdede Hartkorn vilde bortfalde, og Kommunerne kunde paa ny begynde at opkræve højere Skat for at gennemføre kommunale Reformen. Altsaa, der var virkelig ogsaa gennem den direkte Skattereform den Gang noget vundet for den almindelige Befolkning, nemlig derved, at Kommunerne benyttedes som Mellemlid. Dette er bortfaldet, og det ærede Medlem for Sæby maa vide, hvordan det er gaaet til, maa vide, at den Indskrænkning i Kommuner-

nes Selvstyre, der efterhaanden er bleven indført i disse Love, kom som Landstingshøjres Betingelser for overhovedet at gaa med til disse Love. Det var i den første Beretning, der fremkom fra Landstingets Udvalg i Marts 1898, og senere i den Betynkning, der fremkom næste Foraar fra Landstingets Udvalg, udtrykkelig krævet, at der toges Garantier for, at disse Beløb, der gennem de direkte Skatter overførtes til Kommunerne, ogsaa i alt væsentligt kom Hartkornsejerne til gode. For det første krævede man, at det Beløb, der overførtes til Amterne, uden videre skulde afskrives paa Hartkornsskatterne, og dernæst, at en Del af det Beløb, der overførtes til Sognekommunerne, ligeledes forlods skulde afskrives paa Hartkornsskatterne. Denne Ordning gik Folketinget — for øvrigt til min Beklagelse — ind paa. Det var altsaa noget, som Folketinget først senere gik ind paa, fordi Landstingets Højre stillede det som Betingelse, men dernæst stillede Landstinget Forslag om at indføje i Overførselsloven de den Gang saa bekendte §§ 4 og 8, hvorom der stod betydelige Slag her i Folketinget — jeg husker, jeg var en af dem, der opponerede mod, at disse Paragraffer føjedes til. Disse §§ 4 og 8 gik netop ud paa at indføre Skattevedtægter, der begrænsede Kommunalbestyrelsernes hidtidige Ret til selv at paalægge Skatten paa den Maade, som de ansaa for retfærdig. Folketinget erklærede i Foraaret 1899, at man ikke paa nogen Maade kunde gaa ind paa den Begrænsning i Kommunernes Selvstyre, som Landstinget her stillede som Betingelse. Man har gjort det senere, man gjorde det i Skattekommissionen. Her er altsaa en væsentlig Forringelse, der har fundet Sted, siden de Reedtz-Thottske Forslag oprindeligt forelaa. Det Reedtz-Thottske Ministerium respekterede det kommunale Selvstyre ganske anderledes, end den nuværende Venstreregering gør. Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) udtalte om denne Ting, at der her foreligger et Indgreb i Hjerter af det kommunale Selvstyre — saa stærke Udtryk brugte han. Det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen) kaldte det en bedsk Pille, der maatte sluges, og erklærede, at det Indgreb, der her foreligger i det kommunale Selvstyre, vilde vise sig større i Praksis, end mange maaske i dette Øjeblik troede, og det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i. Her foreligger altsaa nu et Indgreb i Hjerter af det kommunale Selvstyre, som ikke forelaa, da de Reedtz-Thottske Forslag